

תמרורים

נולד . בברזיל, נכד לעורך־הדין שלמה כהן־צידון וכן לבתו עורכת־הדין מרגלית ניה ולבעלה, יעקב, הי נמצא בברזיל בשליחות מטעם משרד החוץ. שמו של הבן הבכור טרם הגיע לאוזניו של הסבא כהן־צידון.

מונה . לתפקיד סגן הצנזור הראשי לעיתונות ותיקשורת, סגן־אלוף יצחק שני (40), שהועלה עם מינויו לדרגת אלוף־משנה ויהיה סגנו של תת־אלוף ולטר בראון, הצנזור הראשי, תפקיד שהוא חדש בצה"ל. שני, יליד הארץ, שירת בחטיבת גולני, נפצע במיצע קדש וקודם שמונה לפני ארבע שנים, כמפקד

שני

תפקיד חדש בצה"ל

בסיס הצנזורה בתל־אביב, היה קצין מודיעין, סיים את לימודיו באוניברסיטה וכיום הוא אחראי על הטיפול השוטף של צנזורת עיתונות, רדיו וטלוויזיה וכן של צנזורה של ספרים בנושאים בחשודים ניים. בצעירותו היה שני אלוף הארץ בריצה לנוער, וכן כדורסלן מצטיין בי הפועל תל־אביב.

נחוג . בביתו שבניו־יורק, יום־הולדתו ה־90 של ארתור רובינשטיין, הי פסנתרן המהולל יליד פולין, שהצהיר כי למרות השנים הרבות שהוא מנגן בכל רחבי העולם, "כשאני מנגן יצירה כלשהי בפעם ה־150, היא יצירה חדשה לגבי". רובינשטיין, הנחשב כאחד מגדולי הפסנתרים בהיסטוריה של המוסיקה, הוא כיום כימעט עיוור לחלוטין. מנגן רק יצירות שהוא זוכר אותן ללא תווים.

נחוג . בניו־יורק, בביתו המכיל עשרה חדרים בסנטרל־פארק, יום הולדתו ה־75 של המורה לתיאטרון והבמאי המפורסם לי שטרסברג, העומד בראש האקטורס סטודיו, אולפן־השחקנים שאליו נהגים תלמידים מכל קווי העולם ואשר תלמידיו־שחקניו זכו עד כה ביותר מ־30 פרסי אוסקר. בנייהם: אוה לארנר, אל פאציניו ואין בורשטיין.

נחוג . במיסעדה תל־אביב הקטנה שבצפון תל־אביב בריהמיווה של אביב נעמן, בנם של עדית, בעלת־טור בידעות אחרונות ואל"מ (מיל), שלמה נעמן, ממנהל הטכני של המרכז ולשעבר נספח צה"ל בגרמניה, לבריהמיווה הזו מינו הוריו של אביב עיתונאים, אישי משק וכלכלה, הפכו אותה לאירוע חברתי.

נישאו . בהוליווד, כוכבת הסרטים הפורנוגרפיים לינדה לאולייס (26), אשר התפרסמה על כיכבה ברט השעורי ריית גרין עמוק ולאר מרביאני (33) במאי סרטים פורנוגרפיים, שהוא גם אבי התינוקה של לינדה בן שלושת החודשים. התאבד . ביריה בביתו בנתניה אשר הלפרין (52), מי שהיה מנכ"ל בנק קופת־עם לפני שבועות אחדים, עת התמוז הבנק עם בנק לאומי, משום שחשד כי מחלת כיב־הקיבה שלו היא סרטנית וקרוביו מעלימים עובדה זאת ממנו. תחיי לה מסרו קרובי־המשפחה ההמומים כי הלפרין לקה בהתקף־לב, שנבע בין השאר מחילוקי־הדעות שהיו לו עם מנהליו. ארלם לחבר בני הדוכנים הנפשי שבו היה שרוי החודשים האחרונים נבע מחלתו, שלדיברי מקורבו לא היתה ממארת כלל.

פחתו של חבר־הכנסת הצעיר אהוד אולמרט. סעיף 19ג) בחוזה שנחתם בין אולמרט (31), שהוא גם עורך־דין במיקצור עו, נאמר במפורש כי "השכרת הדירה בשלמותה או מסירת החזקה בה או שכימוש בה, טעונות הסכמה מראש ובכתב מאת החברה. החברה תתן את הסכמתה אם הרוכש ימציא אישורים מאת המינהל ומאת הבנק, אם הרוכש נעזר על־ידי מי־כנתה, על הסכמתם בקשר לכך". אין להניח כי חבר־הכנסת הצעיר, אהוד הלוח מים האופוזיציונריים החריפים ביותר בחינות, שסיים לפני שנים לא רבות את לימודי המשפטים שלו, לא קרא את הפסקה המגבילה הזאת.

השכרה

בניגוד לחוזה

ב חודש מאי 1975 נסתיימה בניית הבית, ודייריו החלו נכנסים לדיור. תיהם, רבים מהם נשמו לרווחה. באותה עת פג חוקף חוזה־השכירות של מישפחת אולמרט, על דירה ברחוב בר־כיהו 6 בירושלים, ששיטחה זהה לזה של הדירה שהשיג, בלא מעט עמל, בשיכון לווונות־צעירים. תמורת הדירה השכורה שבמרכז שכונת בית־הכרם בירושלים, שי לם אולמרט 750 לירות בחודש לבעליה, הדוקטור איתן.

אולם שלא כמרבית הוונות הצעירים, תחת שיעווב את דירתו השכורה ויעבור לחדשה, העדיף אולמרט לחפש דירה אחרת בשכירות חודשית, ובמקביל השכיר את דירתו בשיכון לווונות צעירים, שאת מחירה שלם בעזרת הלוואות שונות, ל־חברה הקבלנית, שבעליה מתגוררים ב־שכונת תלפיות־מזרח ומבן שאלה קפצו מיד על המציאה — מישרד ליד הבית.

אולמרט, יחד עם אשתו עליוה (30), המשתמשת כעוזרת־מחקר בנושא מחלות פסיכיאטריות כמושבי עולים, עבור אוניברסיטת ברקלי בארצות־הברית, וארבעת בנותיו, עברו להתגורר ברחוב הסמוך ל־זה שבו היתה דירתם השכורה הקודמת. עבור דירה בקומת־הקרקע, ששיטחה גדול בכ־10 מ"ר מזה של הדירה שלו שב־תלפיות־מזרח, ומיספר החדרים בה זהה, משלם כיום אולמרט כ־800 לירות לחודש. אלינסקי את יגודי בע"מ משלמים אולמרט עבור דירתו כ־700 לירות לחודש.

"השכרת איתן הדירה אחרי שהוכרר לי כי ממדיה אינם מאפשרים לי ולמישפחתי המונה שש נפשיות להיות בה בתנאים סבירים", הגיב השבוע ה"כ אהוד אולמרט. "קניתי את הדירה כמו כל זוג צעיר אחר בישראל, אך אני, שלא כמרבית הוונות הצעירים, אב לארבעה, ומשום כך השכרתי אותה ואני גר בדירה שכורה. השישית במספר שלנו מאז נישואינו לפני שש שנים."

אולם דבריו של אולמרט אינם מודייקים ביותר. למעשה הגיש חבר־הכנסת, שבאחרונה פרש מן המרכז־החופשי של שמואל תמיר והצטרף לליכוד, שתי בקשות לקבלת סיוע לדיר. הראשונה הוגשה ב־27 באוגוסט 1973. במאת גרת התוכנית לווונות־צעירים 1973. כבר אז היו לבני־החוג אולמרט שתי בנות: מיכל, שהיא כיום בת חמש, ודנה בת הארבע. לצורך אימות הפרטים שמסרו ביקר בביתם חוקר פרטי, משה עמית, שאין בחוות־דעתו של הדירה השכורה ברחוב בר־כיהו היא "דירת שלושה חדרים די מרווחת. תנאי הדיר מצביעים על רמת־חיים מעל לבינונית בהחלט".

במארס '75 הודיע משרד־השיכון מחונ פרזות לבנייה־חוג אולמרט, כי הם צברו 600 קודות ובהתאם לכך ישולכו ברשימה לתוכנית־ווונות־צעירים.

אהוד ועליוה אולמרט לא ניצלו את זכאותם. תחת זאת הגישו בקשה נוספת לקבלת סיוע לדיר, במיסגרת תוכנית לווונות־צעירים 1974. שהוגשה בחודש ינואר '75. גם אז התגורר אולמרט בבית־הכרם. באותה דירה, אלא שביתנים הת־עשרה מישפחתו בבת נוספת, ואשתו היתה בחודשי הריגה האחרונים. באותה תקופה נקבע, כי מחירה של כל דירה בשכונת תלפיות־מזרח, מאלה שנועדו לאכלס את הוונות הצעירים שנבשמו לתוכנית־ווונות־צעירים 1975, יהיה 150,000 לירות. אולמרט היה זכאי, כמו כל זוג צעיר אחר, להלוואה של 65,000 לירות. את מותר הסכום זה צריכים בני מישפחת אולמרט, כמו כל זוג אחר, להשיג לים ממשאביהם ומקורותיהם שלהם.

ואם נפתחה תיבתוב ממושכת בין אולמרט לבין מישרד־השיכון בירושלים תחיי לתה במיכתב שהפנה ליחידה־לווונות־צעירים, ועדת־העירורים במשרד־השיכון, בי

הדירה המושכרת

השייכת לחבר־הכנסת אהוד אולמרט בשכונת תלפיות־מזרח, ליד ארמון־הנציב בירושלים. אולמרט השכיר את הדירה (מסומנת בחץ) תמורתה כ־700 לירות לחודש. נימוקו של אולמרט הוא שמפאת שטחה, הקטן לצרכיו, של הדירה הוא אינו יכול להתגורר בה יחד עם אשתו וארבעת ילדיו.

מים בכירים ועוד יותר, תוך הסתייעות בקשריו בחוקף תפקידו, סגן־המנהל־הכללי לי של מישרד־השיכון, דוד אלפנדי, במיכתב שהיפנה אל מיכה קנת ממישרד פרזות, קבע כי אולמרט יקבל הלוואה נוספת של 25,000 לירות עבור רכישת הדירה, מתן ההלוואה הנוספת סתר את הוראות מישרד־השיכון, שקבע כי "לא יינתנו שתי משכנתאות, הן במיסגרת תוכנית הסיוע לווונות־צעירים, והן בכל מיסגרת אחרת". כפי שפורסם בחוברת שהופצה בין זוגות צעירים באוגוסט '75, אולמרט כבר קיבל הלוואה בסכום של 65,000 לירות, ולפיכך לא היה זכאי להלוואה נוספת אילמלא, כמובן, התערבותו של סגן־המנהל־הכללי של מישרד־השיכון, שבדרך־כלל אינו מאשר הלוואות מסוג זה לווונות צעירים.

אולם גם לאחר־מכן לא עבר אולמרט לדירה שאותה השיג אחרי מאמצים רבים. הוא מעולם לא התכוון לעבור לתלפיות־מזרח, אלא לתחוק בדירה שלו עם כרוש. רק אחרי שהוסבה תשומתי ליוו לכך שהוא עובר על סעיף בהסכם, אחרי שכבר השכיר את הדירה לחברה הקבלנית, דאג לקבלת האישורים המתאימים משני הבנקים שהילוו לו כספים לרכישתה. טוען אולמרט:

"לא קראתי את הסעיף הקטן בחוזה, המחייב את קבלת האישורים המתאימים. וגם עתה אני חייב לציין, כי לדעתי זהו סעיף מגביל שאין לו שום זכות קיום בחוזה, הואיל שהחברה קיבלה ממני את מלוא התמורה עבור הדירה. איני סבור שיש בכך משום ניצול־לרעה של זכות כלשהי שקיבלתי כדן. אילו הייתי מנצל את קשרי כחבר־כנסת כדי לזכות בטריבונל־הנאה, לא הייתי נאלץ לרכוש את הדירה בתלפיות."

בין אם נכונות טענות־הנגד של הח"כ אם לא, הרי העובדות, כפי שהן, מצביעות על כך שאולמרט לא נהג כפי ש־אמור איש־צבור להתנהג. גם אם אין בחריגים שחרג משום עבירות פליליות חמורות, הרי כאישיות צבורית המשמעה קולה נגד השחיתות במדינה, היו במעשיו של אולמרט פגמים אסתטיים רבים, לפחות בכל הנוגע לעיסקי דירתו.

5 ביוני '75, במיכתב זה עירער אולמרט על הגבלת זכאותו ל־600 קודות בלבד. את בקשתו לניקוד גבוה יותר נימק אולמרט: "הנני איב לשלושה ילדים, ועל אף משכורתי אין באפשרותי לגייס סכומי כסף נוספים כדי לכסות את ההפרש בין סכום ההלוואה המאושר לי כעת, לבין מחיר הדירה המוצעת לי. הנני נשוי חמש שנים, ובקרוב מאד תפקע תקופת הזכאות שלי. לצערי, אם לא אקבל את ההלוואה המבוקשת אחיה נאלץ לוותר כליל על רכישי הדירה, ואפסיד גם את זכאותי לסיוע במיסגרת התוכנית־לווונות־צעירים."

חודש לאחר־מכן התליטה ועדת העירורים המחוזית לדחות את הערעור, "מאת שיערעורך אינו מתבסס על נימוקים המצדיקים שינוי ניקוד". כפי שכתב מארי עמיר, מנהל יחידת־ווונות־צעירים בחברה הממשלתית פרזות, שאירגנה — ממישרד־דיה ברחוב בנייה־חוג בירושלים — את מיפעל הסיוע לווונות־צעירים.

הכוח

שבתפקיד הח"כ

ב 6 באוגוסט 1975 העלה אולמרט, במיכתב לחברת פרזות, נימוק נוסף לבקשת הלוואה. "מכות תפקידי כחבר־כנסת", כתב, "הנני נאלץ באופן שוטף להשתמש באחד מחדרי הדירה השכורה, שבה אני גר, כחדר עבודה וקבלת קהל משום כך, אין חדר זה נכלל במיסגרת חדרי־המגורים של מישפחתי". על יסוד טענה זאת ביקש אולמרט שיגדל מיספר הקודות שלהן הוא זכאי, ויקבל הלוואה גבוהה יותר מ־65,000 לירות.

ועדת־העירורים התכנסה בפעם נוספת, והחלטתה היתה, בהתאם למיכתב מן ה־21 בספטמבר 1975: "בקשתך להחשיב גודל הדירה כ־2 חדרים במקום 3 חדרים, כיוון שחדר אחד משמש כחדר עבודה, הועלתה לדיון בוועדה העליונה לנושא ווגות־צעירים, והוחלט לדחות את בקשתך. הנימוק לדחייה: החדר המשמש כחדר־מגורים בשעות שאינו משמש כ־מישרד".

חבר־הכנסת הנמרץ החליט לפנות לגורר